

Свечана прослава ктиторске славе у Високим Дечанима

Празник Светог краља Стефана Дечанског прослављен је 24. новембра 2023. године у манастиру Високим Дечанима светом Литургијом којом је началствовао Високопреосвећени Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије уз саслужење преосвећене господе епископа диселдорфског и немачког Григорија, рашко-призренског Теодосија, будимљанско-никшићког Методија и новобрдског Илариона.

Саслуживало је и преко четрдесет свештенослужитеља из више епархија Српске Православне Цркве, као и гости из светогорског манастира Симонопетре и архимандрит Нектарије Серфес уз молитвено учешће више хиљада верника, тако да је дечански храм био премали да прими све оне који су дошли да се поклоне светитељу и ктитору манастира. На малом входу епископ Теодосије је одликовао јеромонахе Петра из Високих Дечана и Никиту и Исидора, професоре Богословије у Призрену, чином протисинђела.

Владика Теодосије нагласио је посебну част која је указана тројци јеромонаха из Дечана и Призрена, истичући њихов допринос црквеном

животу и обнови Богословије у Призрену: – Пречасни оци и преподобне сестре монахиње, професори и ученици Богословије, драга браћо и сестре, на данашњи празник Светог краља мученика чији спомен слаavimo, на Литургији смо имали ту част и радост да тројицу јеромонаха наше Цркве, наше Епархије, оце Петра из Дечана и Никиту и Исидора из манастира Светих Архангела у Призрену, иначе професоре Призренске богословије, унапредимо и одликујемо чином протосинђела да стоје испред презвитера Цркве наше онако како су од младости своје пожелели и пошли за Христом и примили монашки чин овде у нашим светињама на Косову и Метохији и свој живот посветили Богу, овим светињама и цркви Божјој, да наставе ревносно и даље са служењем. Усудио бих се да кажем да су оци Петар, Никита и Исидор стубови манастира Дечана и наше Богословије обновљене у Призрену. Нека их Господ благослови, оснажи и упути на још већу ревност и још узвишенију љубав у Господу како би служили цркви његовој и роду нашем.

Након читања светог Јеванђеља, народу се обратио епископ Григорије који је истакао значај манастира Високи Дечани као места где се исток и запад сусрећу, позивајући на међусобно допуњавање и заједништво: – Драги оче игумане Саво, драга браћо и сестре, нема бољег места за нас православне Србе на којем бисмо могли бити данас. Нема бољег места на којем смо могли чути свето Јеванђеље које каже: Није већи слуга од господара, ако мене гонише и вас ће гонити. Нема бољег места, браћо и сестре, од Косова и Метохије, јер смо се сабрали са свих страна вероватно гоњени, праћени, потискивани оном проценом и људском тежњом да сазнамо одакле смо, ко смо и куда идемо. Сви смо данас дошли, као што каже цар и пророк Давид, као оно кад јелен трчи на изворе воде да угаси неутољиву жеђ, а извор за све нас који се називамо православним хришћанима и припадамо Српској Православној Цркви налази се овде у Пећкој Патријаршији. Ако нас неко пита одакле смо, свако од нас може да каже: Ја сам из Пећке Патријаршије. Ако нас неко пита ко смо, могли бисмо да кажемо да смо из Дечана. Ако нас неко пита шта су вам ти Дечани, могли бисмо да кажемо да је то оно место где су се загрлили исток и запад. На најчудеснији начин загрлили су се уметношћу. Све оно што је вештина и достигнуће западне уметности можете видети ако станете напољу испред Дечана, а оно што је изнутра то је достигнуће православног истока и ту се загрлила та вештина са топлином. Такви би требали да будемо и ми на овим просторима, где би требали не да гуше једно друго, него као што је овде у Дечанима, да грле и допуњавају недостатке један другог.

Владика Григорије је подсетио на важност духовног испуњења, истичући да

је човек без духа ништа, док је дух светитеља светилник за цело човечанство: – Драга браћо и сестре, на крају као врхунац, не као последње, него најважније, да поменем да смо се састали овде око кивота Светог краља Стефана Дечанског. Састали смо се око кивота у коме лежи он који је испунио Јеванђеље, у коме лежи краљ који је био витез и који је сигурно знао да барата мачем, као што су краљеви у његово доба знали, али он је вратио мач у корице и чуо реч Јеванђеља и рекао: Нећу бити витез мача, него витез духа. И то не било ког духа и нећу да тежим да стекнем ову или ону моћ, него ћу имати само један циљ, само једно жељу и једно настојање, а то је да се испуним Духом Светим, јер када дође Утешитељ, Он ће вам посведочити за мене и ви ћете посведочити, каже данашње Јеванђеље, браћо и сестре, нама. Ако је неко већ вековима сведок ове истине онда је то Свети краљ Стефан Дечански.

Владика Григорије је беседу закључио снажним апелом за молитву тражећи благослов Духа Светог како би верници могли бити сведоци истине и сведоци данашњег времена: – Рекао сам на почетку да смо данас дошли овде да се питамо одакле смо и ко смо, али нећемо вас оставити без одговора на питање куда идемо, чему тежимо, шта то данас ми овде радимо. Призивамо, иштемо, молимо да дође да се усели у нас Дух Свети и да спали трње наших сагрешења, да нас охрабри, утеши и оживи да бисмо могли да посведочимо истину и Њему да се захвалимо што нас је испунио собом, тј. истином. Када смо улазили у ову цркву јутрос, владика Теодосије рече: Никад није било оволико народа на слави. Још додаде: Што је већа невоља то је више народа и то је бољи народ. Пошто је човек логично биће помислих: Стварно би требало да благосиљамо наше непријатеље, да их благосиљамо и не кунемо јер нас ево у овоја чудесни божански храм утераше. Браћо и сестре, то није на првом месту. Човек без Духа јесте ништа, прах и пепео. Човек испуњен Духом Светим је светилник и светитељ. Он је сведок и сведочанство и зато сте, браћо и сестре, данас сви ви у овом светом храму сабрани заједно са овим светитељима на фрескама, са нашим митрополитом који предводи ову свету службу. Нисмо ту да сазнамо ко смо и шта смо, већ да се упутимо тамо где треба да идемо. То нећемо моћи без Духа Светога. Зато њега призивамо, Њему се молимо и Њему се клањамо, Њега данас иштемо, браћо и сестре. Ако се то догоди онда нема ништа на овом свету што важније и што је претежније за нас данас. Да Бог дарује вама свима оно што добро желите, да вам дарује испуњење сваке добре жеље, али више од свега, да испуњени Духом Светим будете сведоци ове данашње истине.

Митрополит црногорско-приморски Јоаникије је истакао суштину и снагу срца

у духовном животу народа, подсећајући да је Бог тај који гледа на срце и усмерава своје благослове према онима чија срца куцају у складу с његовом вољом: – Бог гледа на срце и биће овоме народу по његовоме срцу, јер је срце најважније. Када људи говоре: Оставите осећања оставите историју, оставите те ваше народне приче и предања, будите рационални и прагматични... тада будите сигурни да они вас не желе као пријатеље и као пуне и праве личности, него хоће да вас обогале. Човек није само разум и није само ум него је и срце. Према Светом Писму, срце је центар човековог бића. Бог гледа на срце, суди и дарује на молитве и вапаје срца нашег, а наше је срце овде. Испуњени смо данас великим Божјим благословима и милостима од Светог краља Стефана Дечанскога. Овај је сабор наше велико укрепљење, јер у нашем заједништву, нашој заједничкој молитви је наша велика сила која препорађа цело наше биће и цео свет. Посебно смо се обрадовали што смо видели да Епархија рашко-призренска, владика Теодосије, игуман Сава, игумани и остала братија и верни народ живи пуним животом, да није посустала носећи крст свога народа и крст Господњи, који је снажи и даје силу да иде напред. Овај догађај означава дубоко укорењено осећање и мисао српског народа, показујући да су сви они део истог корена, корена који је родио Светог Стефана Дечанског. Ваше Преосвештенство, драги игумане, ви сте данас домаћини великог сабора. Овај сабор се сабрао из свих српских земаља, из Србије, Црне Горе, Херцеговине, али и много шире. Дошли су нам и браћа светогорци. Дошао нам је и отац архимандрит Нектарије из Грчке Православне Цркве, из Америке, и многи други. Видимо где је срце нашег народа. Данас су се овде сабрали са севера, југа, истока и запада у велику лавру, манастир Дечане као на свој извор. Показујемо да смо гране из светог корена Немањића, да смо гране из тог корена који је родио Светог Стефана Дечанског. Сви смо ми негде у тој лози. Та лоза није само по крви него је много више. Видимо дакле где је осећање, где је мисао и где је срце српског народа оде на Косову и Метохији, посебно у Пећкој Патријаршији, Високим Дечанима, Девичу, Љевишкој и осталим светињама, задужбинама наших краљева и царева, који су нам их оставили, као свето завештање, да их чувамо заправо, да оне чувају нас, да нас хране небеским хлебом и данас оплемењују, да нас у духу светом и братској љубави сједињују.

spc.rs